

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

БЕРЕЗЕНЬ, 2024

ПІВНІЧНА КОРЕЯ: НЕСТРИМНА ХОДА ЄВАНГЕЛІЯ

Попри переслідування, північнокорейські віруючі таємно збираються для молитви та вивчення Слова Божого

Щорічно громадянам Північної Кореї відправляють понад 40 тис. Біблій

Підпільний північнокорейський християнин, який одержав Біблію, написав нам: «Ми, люди, у глибині душі маємо розуміти, що світ неможливо перевернути людською силою. Я молюся всім серцем, щоб любов Божа поширювалася серед громадян нашої країни, яка скочується донизу».

Інший віруючий повідомив: «Ми відчуваємо це, живучи у світі людей, проте цей світ — це потік гріха. Однак ті, хто є дітьми Божими, каються перед Господом у своїх гріхах і глибоко у серцях знають, що все гаразд саме завдяки Божій любові та благодаті».

Третій отримувач Біблії написав: «Господь широко відчинив двері спасіння у наше життя, але дуже багато людей гине, тому що не знає Його благословенної Звістки».

Зі сторінок нашого молитовного бюлетеня ви дізнаєтесь, як Бог нині поширює Своє Слово в Північній Кореї і як ви можете долучитися до цього. А на нашому сайті ви прочитаєте про те, як Слово Боже змінило життя північнокорейки — www.vom-ru.org/nl-03-2024ukr.

З повагою,
Ерік та Хьон Сук Фолі

ІЗ ПОЛУМ'Я ВОГНЕННОГО

Ан народився у північнокорейській сім'ї, що належала до вищого прошарку суспільства. Відданість країні та династії Кімів укоренилася у хлопчика ще в ранньому віці. Його батько служив у спеціальному військовому підрозділі Кім Чен Іра, і ця честь супроводжувалася як відповідальністю, так і неабиякими привілеями.

Попри те, що сотні тисяч жителів країни у середині 1990-х років гинули у період, відомий як «Важкий марш», родина Ана майже не постраждала. «Коли я виходив надвір, то бачив трупи людей, які померли з голоду, — розповідає він. — Проте наша сім'я ніколи не голодувала».

Рідні Ана шанували династію Кімів більше, ніж інші, хоча всі громадяни держави зобов'язані поклонятися своєму «верховному лідеру».

У ВОГОНЬ

Ан достроково вступив до лав північнокорейської армії, а після кількох років підготовки розпочав обов'язкову 10-річну військову службу. Пізніше його призначили до елітного «Шостого відділу» й згодом підвищили до керівної посади. Там його першим завданням стала охорона однієї із яхт сім'ї Кімів.

Якось уночі в казармі, де спали солдати Ана, спалахнула пожежа. Однак головною турботою командира була не безпека підлеглих, а портрети Кім Ір Сена та Кім Чен Іра, що висіли на стінах.

Північнокорейці зобов'язані розмішувати портрети сім'ї Кімів, які вважаються священними, у кожному кабінеті, класі та вітальні, а чиновники проводять спеціальні перевірки установ та житлових будинків, аби переконалися, що портрети розміщено та доглянуто належним чином.

У надзвичайних ситуаціях кожен північнокореєць має священний обов'язок рятувати ці «святині». Якби портрети у казармах згоріли, за фактом інциденту було б проведено розслідування. І коли б воно встановило, що Ан міг урятувати портрети вождів, але не зробив цього, його відправили б у концтабір. Тому чоловік не мав вибору, окрім як винести їх із вогню, унаслідок чого він отримав сильні опіки рук і голови та провів вісім місяців

у лікарні, борючись за життя.

За цей героїчний вчинок Ана не було представлено до урядової нагороди, оскільки тоді країна оплакувала нещодавню смерть Кім Чен Іра. Командир дав дозвіл на його дострокову відставку, проте через три місяці зателефонував і зажадав хабаря за свою послугу. «Я почувався зрадченим владою Північної Кореї», — згадує Ан.

Ан отримав опіки рук та інших частин тіла, рятуючи з вогню портрети родини Кімів

УТЕЧА

2014 року Ан і його сестра втекли до Китаю, де прожили рік, перш ніж змогли підготуватися до подорожі в Південну Корею. Міркуючи, що їм буде безпечніше здійснити її поодиночі, Ан першим перетнув кордон. Однак перш ніж його сестра також змогла залишити країну, китайська влада заарештувала її і депортувала до Північної Кореї, де її кинули до в'язниці.

Не маючи можливості допомогти сестрі, Ан зосередився на тому, щоб улаштуватися в новій країні. Для північнокорейських біженців це означає провести шість місяців у центрі переселення, де вони проходять перевірку та вивчають особливості життя у Південній Кореї.

Там північнокорейцям пропонують ознайомитись із різними релігіями. «Через любов християн і їх бажання служити людям, — пояснює Ан, — я зацікавився Ісусом, в Якого вони вірять. І коли я дізнався про Нього більше, то особисто познайомився з Ним».

Приблизно через чотири роки Ан дізнався, що його сестру звільнили з в'язниці й незабаром після цього вона померла. Він був спустошений звісткою про цю трагедію, однак знаходив розраду в читанні Святого Письма та відвідуванні церкви.

2019 року Ан став слухачем 12-тижневої програми в його церкві, у межах якої він відвідав притулок у Таїланді, де з північнокорейськими біженцями проводять вивчення Біблії впродовж 3-х місяців і надають їм різноманітну допомогу. «Після цього я відчув покликання від Господа вивчати богослов'я», — розповідає Ан.

ЖИТТЯ У СВІТЛІ

У Північній Кореї Ана вчили, що християнство — це зло. Він дивився урядові фільми, що зображують християнських місіонерів злочинцями, які бажать розбестити й поневолити корейців. «У місіонерах вбачають американських шпигунів, які приїхали до Кореї під приводом створення медичної інфраструктури, — пояснює він. — [Нам казали], що вони відбирають [у корейців] дітей та продають їх на органи».

Тепер Ан усвідомлює, що відданість північнокорейців династії Кімів — це ознака релігійного культу. Відвідавши церкву в Південній Кореї, він зрозумів, що ритуали й вірування, які нав'язує своїм громадянам уряд Північної Кореї, є прямою імітацією християнства.

Чучхе, північнокорейська націоналістична релігійна ідеологія опори на власні сили, стверджує, що сім'я Кімів божественна, безсмертна й гідна молитов, поклоніння, честі й слави.

Можливо, через історичний вплив християнства в регіоні до заснування 1948 року Північної Кореї ідеологія чучхе навіть спробувала прийняти триєдине божество. Однак на відміну від триєдиного Бога — Святої Трійці — у християнстві, чучхе визнає три окремі «божества»: батько — Кім Ір Сен, соратниця — його перша дружина Кім Чен Сок, син — Кім Чен Ір.

Серед християн поширена ранкова молитва. Щось подібне практикується й у чучхе. «У Північній Кореї, — розповідає Ан, — люди встають о п'ятій ранку, йдуть до статуї Кім Ір Сена або його зображень із мозаїки й поклоняються їм».

Християни зустрічаються для вивчення Біблії, а північнокорейці збираються, щоб вивчати висловлювання сім'ї Кімів, і прагнуть жити відповідно до їхнього вчення.

Після втечі з батьківщини Ан не хотів мати з нею нічого спільного, однак тепер він відгукнувся на Боже покликання проповідувати Євангеліє своїм співвітчизникам

Біблія закликає послідовників Христа сповідатися одне перед одним у гріхах, а громадяни Північної Кореї проводять збори самокритики. Християни вважають Десять заповідей Божим Законом, а північнокорейці наслідують «Десять принципів» чучхе.

СЛУЖІННЯ СВОЄМУ НАРОДУ

Ан продовжує служити своїм співвітчизникам у таборах для біженців та іншими способами. Нещодавно він заснував молитовну групу для студентів із сімей північнокорейських іммігрантів у другому поколінні.

Ан також вивчає богослов'я у християнському університеті. «Моя мрія — підготуватися за допомогою Слова Божого, а коли відбудеться возз'єднання двох Кореї, проповідувати Євангеліє душам на Півночі», — розповідає він.

Минулого року мати Ана потрапила на 10 місяців у в'язницю за те, що розмовляла з ним по телефону. «Вони не можуть помститися мені, — пояснює він, — тому мстяться моїм рідним».

Ан із нетерпінням чекає на день, коли Кореї возз'єднаються. І поки це не станеться, він, як і багато інших його співвітчизників, продовжуватимуть проголошувати Євангеліє північнокорейцям будь-якими можливими способами.

ЩЕ НЕ ЧАС

Відтоді, як ми вперше опублікували коротку статтю про пані Лі у жовтневому інформаційному бюлетені за 2023 рік, нам стали відомі нові подробиці її історії, що надихає.

Уперше ввійшовши до церкви, пані Лі відчула огиду. Присутні голосно співали й молилися, зводили «наклепи» на Північну Корею та відгукувалися про «ввічливих керівників» Кім Ір Сена та Кім Чен Іра з непростачною неповагою.

Пані Лі прийшла у корейське зібрання в Китаї із суто фінансових міркувань. Їй потрібно було прогледувати сім'ю у часи, коли сотні тисяч співгромадян помирали з голоду під час «Важкого маршу». «Всюди на вулицях лежали трупи, — згадує вона. — Ми з чоловіком отримували забезпечення виключно від уряду, який урізав наші пайки, тому ми більше не могли вижити на них».

Уряд відмовлявся від імпорту та міжнародної допомоги, а натомість мовчазно схвалював контрабанду, яка стала для таких людей, як пані Лі, єдиним способом виживання. Знаючи, що у жінки є родичі в Китаї, землячка вмовила її нелегально ввозити товари, які можна було б обміняти на їжу.

Незабаром ця ж жінка попросила пані Лі привезти дитину з глибини Північної Кореї до кордону, щоб вона отримала необхідні їй ліки. Протягом тижня пані Лі готувалася виконати це завдання, доки не дізналася, що дитина померла. Після цього жінка разом із обіцяною оплатою зникла. Пані Лі підозрювала, що вона в Китаї, переховується від північнокорейської поліції через свою підпільну християнську діяльність.

Саме це й привело пані Лі до корейської церкви потойбіч кордону. Сподіваючись знайти землячку й отримати обіцяну платню, пані Лі зустрілася з пастором та дияконами громади. Вони помолилися за неї, дали грошей на їжу для її сім'ї та порадили повертатися додому іншим шляхом, відвідавши ще одну невеличку церкву.

Зміцнення у вірі

Упродовж чотирьох років члени церкви, розташованої на дорозі, що нею ходила пані Лі, проповідували їй Євангеліє і навчали жити з Христом. А на початку 2000-х рр. місіонери церкви запитали, чи не візьметься вона

таємно ввозити до Північної Кореї Біблії. Пані Лі знала, що затримання із Біблією призведе до довічного ув'язнення або смертного вироку. Тому вона вагалася. Проте невістка, яка приєдналася до неї у контрабандному бізнесі й також увірувала, була готова ризикнути. Зрештою, пані Лі теж погодилася.

Жінки запакували Біблії в мішки з рисом, щоб їх не можна було побачити або нащупати, і повезли до Північної Кореї. Діставшись додому, пані Лі з чоловіком загорнули Біблії в поліетиленову плівку й закопали в саду.

Їжа для шлунка та душі

Коли члени сім'ї приходили до пані Лі за їжею та одягом, вона намагалася оцінити, наскільки сприйнятливі вони до того, щоб почути Добру звістку. «Щоразу, коли я щось отримувала, то ділилася зі своїми родичами, — пояснює жінка. — Тому вони довіряли мені більше, ніж Кім Ір Сену». Пані Лі завжди підкреслювала, що не вона є джерелом цих благословень. І якщо це твердження не викликало їхнього гніву, вона продовжувала сіяти у рідних насіння віри. Християнка розповідала їм Євангеліє, навчала молитися та запам'ятовувати біблійні вірші, а також закликала їх передавати Добру звістку іншим.

2005 року, коли північнокорейський режим щосили намагався контролювати небажані контакти із зовнішнім світом та незаконну торгівлю, вийшла постанова про висилання в сільську місцевість сімей, хоча б один із членів яких займався контрабандою. Протизаконний бізнес пані Лі не був секретом у їхній громаді. Хтось доніс на неї, і всю родину відправили в заслання.

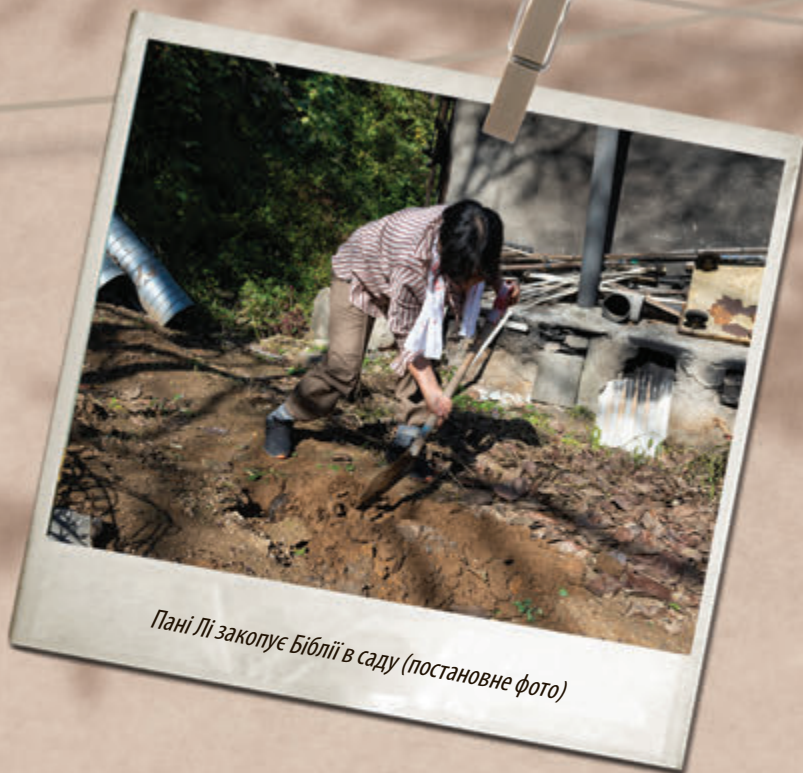
Як не дивно, вигнання принесло несподіване благо. Життя далеко від багатолюдного міста полегшило процес учнівства, проте невдовзі над сім'єю нависла нова загроза.

Ангел у сирітському одязі

Під час розслідування північнокорейською владою діяльності затриманої раніше контрабандистки підслідна намагалася відвернути увагу від себе, даючи свідчення проти інших. У результаті пані Лі заарештували й почали допитувати.

Пані Лі таємно ввозила Біблії до Північної Кореї на початку 2000-х років, а тепер північнокорейські біженці редагують Біблію в перекладі Джона Росса, яку також контрабандою доставляють у Північну Корею

Пані Лі закопує Біблію в саду (постановне фото)

Пані Лі упаковує Біблію в мішок для рису (постановне фото)

Тепер лише питанням часу було, коли владі стане відомо, що вона підтримувала контакти з християнами у Китаї та контрабандою ввозила до Північної Кореї Біблію. Покаранням за такий злочин, безперечно, буде розстріл.

Після арешту пані Лі замкнули у готельному номері на другому поверсі з залізними ґратами на вікнах. Вона молилася: «Боже, Батьку мій, ще не час мені йти до Тебе. Тут ще так багато роботи! Будь ласка, врятуй мене».

На другий день арешту пані Лі повідомили, що ввечері відбудеться допит. Вона знала, що від неї домагатимуться зізнань. Охоплена жахом, християнка знепритомніла.

Коли пані Лі отямилася, вона почула, що за дверима хтось стоїть. Жінка подумала, що прийшов слідчий, однак він чомусь не заходив до кімнати. Коли двері, нарешті, відчинилися, пані Лі з подивом побачила дитину, хлопчика, який, помітивши її, відразу ж утік. «Поруч із готелем знаходився дитячий будинок, — пояснює пані Лі. — Один із сиріт, мабуть, зайшов, щоб украсти щось, подумавши, що в неосвітленій кімнаті нікого немає». Пані Лі безшумно спустилася по сходах і, ніким не помічена, вислизнула з будівлі.

Наступні три місяці християнка переховувалася від влади. Через втечу з-під арешту її чоловік і діти також зазнали переслідувань. Тому сім'я ухвалила рішення вирушити до Південної Кореї.

«Улюблена дочка Божа»

Нині пані Лі та її чоловік несуть служіння у своїй помісній церкві, а також працюють із північнокорейськими біженцями у Південній Кореї. «Річ не в тім, що північнокорейці ненавидять Бога, — пояснює жінка, — а в тім, що у Північній Кореї їх відправляють до центрів ідеологічної обробки. Коли вони приїжджають до Південної Кореї, то прагнуть звільнитися від цього. Їм не подобається організаційне життя».

Чучхе, націоналістична ідеологія династії Кімів, є ще одним каменем спотикання. У Північній Кореї, якщо люди хочуть вірити в Бога, вони бояться, щоб по їхню віру дізналися навоколишні. «Жити по вірі там — справжній виклик».

Згадуючи, як Бог покликав і захищав її, пані Лі назвала себе «улюбленою дочкою Божою». Християнка просить молитися, щоб вона залишалася вірною Богові й продовжувала шукати можливостей виконувати Його волю.

Коли пані Лі іноді випадає нагода поговорити з родичами з Північної Кореї, вона закликає їх залишатися твердими у вірі. Жінка переконана, що насіння Євангелія, посіяне в них, принесе свій плід у поступі Царства Божого в Північній Кореї.

